

Slovenian
The Mighty God Unveiled Before Us
64-0629

MOGOČNI BOG, RAZODET PRED NAMI

Philadelphia, OA, ZDA
29. junij 1964

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dneh glasu..." Raz 10,7

Uvod

Edinstvena služba Williama Branham je bila odgovor Svetega Duha na biblijske prerokbe iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30 in Razodetja 10:7. Ta vsesvetovna služba je bila kulminacija mnogih drugih biblijskih prerokb in nadaljevanje Božjega delovanja s Svojim Duhom v tem zaključnem času. Biblija govori, da bo ta služba pripravila ljudi na drugi prihod Jezusa Kristusa.

Naša molitev je, da bi tiskana Beseda postala pisana v vaših srcih, medtem ko v molitvi berete to sporočilo.

Čeprav so bili vloženi vsi napori, da se priskrbi natančen prevod, pridige brata Branham najboljše predstavijo angleški zvočni posnetki.

Na spletni strani je v mnogih jezikih na voljo preko 1100 pridig Williama Branham v zvočni in pisni obliki, ki se lahko brezplačno prenašajo in tiskajo.

To knjižico je dovoljeno kopirati in razdeljevati vse dokler se jo kopira v celoti, se je ne spreminja ter se jo deli brezplačno.

besede in verjame v Tistega, ki Me je poslal, ima večno življenje.« Ti si to obljubil. In Gospod, mi vemo, da imamo danes te kopije, mnogi govorijo, da verjamejo, čeprav v resnici ne; to se vidi. Toda Gospod, prav tako obstajajo tudi originali.

Jaz molim, da bi Ti nocoj tukaj daroval, da bi vsaki moški in ženska in fant ali dekle, ne glede na narodnost, kakšne barve so, kateri cerkvi pripadajo - oh, Bog izpolni jih. Naj oni vidijo pravo manifestacijo istega Jezusa, ki je danes med nami, kot je On bil na Binkoštnem dnevu, ker On razodeva Sebe za to dobo, kot Sveti Duh. Daruj to.

Vidimo, da se Beseda izpolnjuje, preroštva se uresničujejo. Primerjajmo danes to, kar se imenuje Svetovna cerkev ali Svetovna cerkvena zveza in če to primerjamo z obljubo iz Binkoštnega dneva; sploh ni primerjave. Mi ne moremo oprati naših umazanih oblek na to karto.

96 Toda, Gospod Bog, če se bomo vrnili nazaj k izviru, potem je to en proces očiščevanja in potem se bosta naše izkustvo in Božja Beseda ujemali. Potem lahko zahtevamo naše imetje. Daruj to, Gospod, nocoj, potem ko predajam te ljudi v Tvoje roke. Daruj vsakemu to, kar potrebuje, Oče. Mi to prosimo v Jezusovem Imenu. Amen.

97 Bog vas blagoslovi. Močno se vam zahvaljujem, da ste stali, dolgo časa čakali in žal mi je, da sem vas zadržal deset minut čez dvaindvajseto uro. Naj bo Bog z vami, dokler se zjutraj ne vidimo. Jaz sedaj predajam službo, predvidevam, vodji ceremoniala.

MOGOČNI BOG, RAZODET PRED NAMI

1 Imam nekaj zapisanih odlomkov iz Pisma, iz katerih bi vam želel govoriti in verjamem, da bo Bog blagoslovil naša slabotna prizadevanja. Torej, veliko ljudi je spraševalo, zakaj smo tako čudni in glasni. Veste, to je nekoliko drugačno srečanje od tistih, ki so jih ljudje navajeni. Po navadi je vse nekako izrezano in suhoparno. Toda ko smo prišli na ta srečanja (kar je moj privilegij, da sem na njih že nekaj let, odkar so se prvič začela), če ne vemo, kaj storiti, samo pridemo in predamo sebe. To je edina stvar, ki jo znamo narediti. Bog pa dela ostalo. Tako da nas to dela za nenavadno aktivne ljudi.

Nekoč je nekdo dejal: »Dobro, vi ste zares čudaki.«

In jaz sem dejal: »Predvidevam, da smo res.«

2 In spominjam se nekega srečanja. Brat Troy mi je nekoč pripovedoval o majhnem Nemcu, ki je dejal, da je prejel krst v Svetem Duhu. In naslednji dan je v trgovini, kjer je delal, dvignil roke ter slavil Boga, govoril v jezikih in se kar naprej blazno obnašal. In končno je prišel k njemu šef ter dejal: »Heinie, kaj je narobe s tabo?«

On je odgovoril: »Oh, jaz sem rešen!« Dejal je: »Srce mi prekipeva od radosti.«

On je dejal: »Dobro, zagotovo si bil tam spodaj s tisto skupino fanatikov.«

On je odvrnil: »Da! Slava Bogu!« Dejal je: »Hvala Gospodu za te fanatike. On je dejal: »Pojdi z avtomobilom tja k cesti. Dejal je: »Vzemi vse te fanatike od tam, oni niso nič drugega, kot kup smeti. In to je okrog tega točno tako, saj veste.

3 Bilo je v Kaliforniji, šel sem po ulici Los Angelesa in zagledal človeka, ki je imel znak na svojih prsih; pisalo je: »Jaz sem bedak za Kristusa.« Vsi so gledali v njega in opazil sem, da so se ljudje obračali za njim, ko so že šli mimo. In pomislil sem, da bom sledil njihovemu primeru. In na njegovem hrbtu je pisalo: »Čigav bedak pa si ti?« Predvidevam, da smo vsi drug do drugega malo čudni, saj veste. Ampak veste, svet je prispel v eno takšno rutino in ko se nekaj razlikuje od njih, je to tako čudno, da ljudje mislijo, da je to nekaj..., nekaj slabega. In po navadi mora Bog storiti nekaj zelo nenavadnega, da bi ljudi ponovno vrnil k Svetemu Pismu.

4 Lahko si predstavljam, da je bil Noe nekoliko fanatičen za tisto znanstveno dobo, v kateri je živel, ker so oni lahko dokazali, da na nebu ni vode. Ampak Bog je dejal, da ona bo tam, tako da je Noe to pridigal in verjel ter postal norec. In lahko si predstavljam Mojzesa, ko je odšel tja v

Egipt. Za faraona je bil neke vrste norec. Ampak zapomnite si, tudi faraon je bil za njega norec. Tako da... Mi se tega zavedamo.

5 Tudi Jezusa so imeli za heretika. Tako je. Martin Luter je bil norec za katoliško cerkev in John Wesley je bil norec za anglikance. Tako da boste vedeli, čas je za še enega norca, se vam ne zdi tako? Toda preden bi lahko bil tam norec, saj veste, mora biti tam najprej blisk, ki bo s tem v povezavi. Tako da boste vedeli, Noe je bil norec, potrebna je neka nora oseba, da zažene stvar, da nekaj premakne in da to drži skupaj. Torej, Noe je uspel vse tiste, ki so verovali, potegniti v barko, da bi se izognili sodbi, tako da je bil norec.

Izvedeli smo, da je tudi Mojzes izvlekel cerkev iz Egipta, pri čemer je bil norec. To je res. Mislim, da potrebujemo eno noro osebo, da bi izvlekel Nevesto iz cerkve. Mi sedaj potrebujemo nekoga, enega takšnega.

6 Zato smo zelo čudna vrsta ljudi. In mislim, če bo nocoj Gospod pri volji, bi vam poskusil prebrati nekaj citatov iz Pisma in vam nekaj trenutkov govoriti, da bi vam poskušal pokazati, zakaj smo tako čudni ljudje.

Odprimo sedaj v Svetem Pismu 2. poglavje Filipljanom 1 do 8 in drugo pismo Korinčanom 3,6 in preberimo to, ker verjamemo v Božjo Besedo. In sedaj, preden bomo to prebrali, sklonimo svoje glave zaradi molitve.

7 Milostljiv nebeško Oče, nocoj smo zares privilegirani ljudje, ker živimo v tej dobi in vidimo stvari, ki se dogajajo in vemo, da je čas na dosegu roke, ko bo Jezus prišel po Svojo Cerkev. Oh, to navdušuje naša srca, Gospod.

In ko bomo nocoj odpirali strani, molimo, da nam daš razlago iz tega besedila in naj Sveti Duh to razkrije našim srcem, stvari, ki bi bile Bogu dobre in prijetne. Mi to prosimo v Jezusovem Imenu. Amen.

8 Veste, mislim, da vas bom prosil, da nekaj storite. Po navadi prosim za kakšne nenavadne stvari in upam, da ne zahtevam ničesar preveč nenavadnega. Toda ko prisegamo zvestobo zastavi, vsi vstanemo in ko gre zastava mimo, stojimo - tako kot treba in jo stoje pozdravljamo. Vstanimo, medtem ko bomo brali Besedo, če hočete. Drugo pismo Korinčanom 3,6:

...ki nas je tudi usposobil za služabnike nove zaveze, ne črke, ampak Duha. Črka namreč ubija, Duh pa oživlja.

Če je bila že služba smrti v črkah, vklesana v kamen, obdana s takšnim veličastvom, da Izraelci niso mogli Mojzesu pogledati v obličje zaradi veličastva na obličju, čeprav je bilo to veličastvo minljivo, kako ne bo še bolj obdana z veličastvom služba Duha?

Oče, če je tukaj kdo, ki do sedaj še ni prešel skozi to zagrinjalo ali če je kdo tu, ki samo posnema nekoga, ki je prešel skozi zagrinjalo, pokaži nocoj milost, Oče. Naj vidijo tega močnega Zmagovalca, kako stoji tukaj, poln milosti in sile, da odpusti. Daruj to, Oče.

92 In medtem ko so naše glave sklonjene, ali bo še kdo tukaj? Koliko od vas, če bi jaz lahko rekel, bi dejalo: »Brat Branham, jaz dvigam svoje roke, moli zame.« Samo imejte sklonjene glave in dvignite roke. »Želim se prebiti skozi vsako zagrinjalo, dokler ne bom resnično videl Zmagovalca.« Bog vas blagoslovi. Moj, koliko rok. Zgoraj na balkonu in na desni strani. Bog vas blagoslovi. Na balkonu od zadaj. Bog vas blagoslovi. Bodite resnično iskreni. Na levi strani, dvignite roke in recite: »Brat Branham, morda sem leta bil kristjan, toda nikoli nisem zares prišel skozi to zagrinjalo. Jaz tega v resnici nikoli nisem naredil. Nisem dobil tega, kar so oni imeli takrat.«

Danes smo to dobili: »Jaz sem rastlina iz tople grede.« Vzemite cvet, ki je vzgojen v topli gredi; vi ga morate negovati, ljubkovati, škropiti in zalivati. Toda originalna rastlina, ki raste tam v puščavi, podoben cvet, ki je videti kot ta, on ne prejme niti malo zalivanja, vendar ga ne napada noben mrčes. On je močan. On je naraven...

93 Ali lahko primerjate današnje krščanstvo s takratnim krščanstvom? Ali si lahko zamislite to skupino, tiste ki jih mi danes imenujemo kristjani po svetu, da so kot tisti iz Binkoštnega dneva, razvajeni, ljubkovani, hodijo od cerkve do cerkve in če samo nekaj rečete, kar jim ne bi bilo všeč - oni vstanejo in odidejo ven? In, oh, ali si lahko predstavljate to? Ne! V čem je stvar? To je kopija.

Michelangelo..., ki je ustvaril Mojzesov spomenik. Vi lahko dobite kopijo, ki je zelo poceni, toda original... Tisti, ki je naslikal Gospodovo večerjo... Jaz mislim, da bi ta slika stala na milijone dolarjev, če bi jo sploh lahko kupili. Niti ne vem, kje se nahaja. Vendar lahko kupite ceneno kopijo za dolar in 99 centov. Lahko.

94 In tako je s tem tudi danes. Ceneni kristjan, zgolj kopija, le cerkveni član, lahko jih kupite za eno cigareto ali običajno pijačo. Ali žene z ostriženimi lasmi, z naličenimi ustnicami, lahko jih kupite za katero koli modno stvar tega sveta, toda originala se ne morete niti dotakniti.

Jaz Ga vidim popolnega, istega včeraj, danes in za vedno. Oh, kristjan, ali ne želiš biti pravi kristjan? Če je tam kdo, ki ni dvignil roke, ali boste to storili... Začel bom moliti. Bog vas blagoslovi. Bog vas blagoslovi. Oh, to je res prijetno. Samo pogledjte na...

95 Naš Nebeški Oče, naj se Tvoja Beseda ne vrne neizpolnjena. Ti si tisti, ki je dal obljubo. Jaz sem samo odgovoren, da povem to, kar si Ti rekel. Jaz samo ponavljam Tvoje besede. Ti si dejal: »Tisti, ki posluša Moje

plano, da je On dejansko isti, kot je bil takrat, ko je prišel na Binkoštni dan nad ljudi, ko je On Sebe izrazil kot »kenos« in izpraznil Sebe v njih. To je res.

Pravite: »Brat Branham, jaz sem poskušal. Jaz sem poskušal. Jaz sem naredil to, ono ali nekaj drugega.«

89 Nekega dne sem imel srečanje v Carlsbadu v Novem Mexicu in smo šli tja dol v tisto veliko staro votlino z netopirji. Videti je bilo strašljivo. Šli smo tja dol in tisti mož, ko je prišel dol na to mesto, je ugasnil luč. In oh, moj, lahko si predstavljate, kako je bilo temno! To je le... Tako je bilo temno, da bi lahko to čutili. In samo toliko o tem, kakšen čas dobivamo. Ko vidimo cerkev, ki ni prepoznala Božje Besede, ko vidimo, da naše sionske hčere delajo tako, kot pač delajo, ko vidite naše brate, kako kadijo in pijejo ter pripovedujejo umazane šale in ostale stvari ter še naprej poskušajo izpovedovati Kristusa (oh, moj), to je tema, temno kot v rogu.

Mi vidimo znamenje Njegovega prihoda. Tam bo... Preden se zdani, je vedno najbolj temno. Potem vzide jutranja zvezda, da najavi dan in napove in pokaže, da prihaja.

90 Bodite pozorni! Tam, kjer so ugasnili luči, je bila majhna deklica, ki je zakričala z vso močjo. In tam je bil tudi majhen deček, ki je stal ob vodiču. In videl je vodiča, kako je ugasnil luč, na ta način. Ta majhna sestra je dobila histerični napad. Kričala je ter skakala gor in dol: »Oh, kaj se bo sedaj zgodilo? Kaj se dogaja? Kaj se dogaja?«

Ali veste, kaj je on vzkliknil? Dejal je: »Ne boj se, mala sestra. Tu je človek, ki lahko prižge luč.«

Poslušaj, mala sestra, ti misliš, da smo majhni in v manjšini. Ampak ne boj se. Tukaj je človek, ki lahko prižge luči; to je Sveti Duh. Ali verjamete to?

91 Sklonimo svoje glave za trenutke. Žal mi je, da sem vas zadržal. Oh, veliki Bog nebes, odkrij Sebe, razodeni Sebe, daj se spoznati, veliki Kralj slave, vzemi nocoj te majhne prisposode in naj se vpijejo v srca ljudi. In naj Ga lahko vidimo razodetega, Njega, ki je prišel dol in raztrgal tempeljsko zagrinjalo in potem odšel ven izza tega zagrinjala in na Binkoštni dan ponovno prišel dol v človeška zagrinjala? Vedno je bilo tako, menjajoč Se iz slave v slavo.

In sedaj, mi se vračamo, tako kot deluje vsa narava; naravnost nazaj k originalnemu semenu, naravnost od ene cerkvene dobe do druge. In tukaj v tej zadnji dobi, tukaj smo sedaj pri originalni stvari, ki je prišla na Binkoštni dan, da bi se izpolnilo vsako Pismo, svetloba v večernem času in: »Dela, ki jih bom Jaz delal, boste delali tudi vi,« in toliko stvari, ki si jih Ti obljubil v Svoji Besedi.

Če pa je bila veličastna že služba obsodbe, je tem bolj veličastna služba pravičnosti.

In zato to, kar je bilo poveljano v tem primeru, sploh ni bilo poveljano - prav zaradi vse-presegajočega veličastva.

Če je bilo namreč prek veličastva dano že to, kar naj bi bilo odpravljeno, je toliko bolj v veličastvu to, kar ostane.

Ker imamo torej tako veliko upanje, živimo v veliki zaupnosti in ne kakor Mojzes, ki si je zagrinjal obličje, da Izraelovi sinovi niso mogli gledati konca tega, kar je minljivo.

Toda njihove misli so zakrknile. Vse do današnjega dne namreč še leži isto zagrinjalo nad branjem Stare zaveze neodgrnjeno, ker ga odgrinja še Kristus.

Da, vse do danes leži na njihovem srcu zagrinjalo, kadar koli berejo Mojzesa. Ko pa se bo kdo spreobrnil h Gospodu, se bo zagrinjalo odgrnilo. Gospod je namreč Duh, kjer pa je Gospodov Duh, tam je svoboda.

Vsi mi, ki z odgrnjenim obrazom motrimo Gospodovo veličastvo - kakor bi odsevalo v ogledalu -, se spreminjamo v isto podobo, iz veličastva v veličastvo, prav kakor od Gospodovega Duha.

9 In v Filipljanih 2 bomo prebrali to (začnimo od 1. vrstice in berimo do 8. vrstice):

Če torej premore kaj opominjanje v Kristusu, če kaj spodbujanje iz ljubezni, če kaj občestvo Duha, če kaj sočustvovanje in usmiljenje, dopolnite moje veselje s tem, da ste istih misli in iste ljubezni, ene duše in enega mišljenja.

Ne delajte ničesar iz prepirljivosti in ne iz praznega slavohepja, ampak imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe. Naj nobeden ne gleda samo nase, temveč tudi na druge. To mislite v sebi, kar je tudi v Kristusu Jezusu.

Čeprav je bil namreč v podobi Boga, se ni ljubosumno oklepal svoje enakosti z Bogom, ampak je sam sebe izpraznil tako, da je prevzel podobo služabnika in postal podoben ljudem.

Po zunanjosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal tako, da je postal pokoren vse do smrti, in sicer smrti na križu.

10 Molimo sedaj. Nebeški oče, ta veličastna Beseda, ki se je nocoj brala iz Tvojih svetih Spisov, dela to našim srcem za tako resnično, da bomo odšli od tu kot onadva, ki sta šla v Emavs in govorila: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je On po poti govoril,« ker mi to prosimo v Jezusovem Imenu. Amen. (Lahko sedete.)

11 To je zelo nenavadno besedilo, ampak mislim, da je zelo prikladno za to priložnost. Želim govoriti na temo: Mogočni Bog, razodet pred nami.

Torej, odkar obstaja človek, je bila v njegovem srcu lakota, da bi ugotovil, od kod je prišel in kaj je njegov razlog, da je tu in kam gre. Obstaja samo Eden, ki lahko da odgovor na to in to je Tisti, ki je bil poslan sem. In ljudje so vedno želeli videti Boga.

12 Tam nazaj v Stari Zavezi smo izvedeli, da se je Bog pred neverniki zastrl. Bog se z ljudmi ukvarja na zelo nenavaden način. On se skriva pred nevernikom in se razodeva verniku. Bog tako dela. Jezus se je zahvalil Očetu, da je On te stvari skril pred modrimi in preudarnimi, razkril pa otročičem, ki se bodo lahko učili. Tako vidimo, da se Bog v Svoji naravi nikoli ne menja in On vedno opravlja Svoje delo na enak način. V Malahiji 3 vidimo, da je On dejal: »Jaz sem Bog in Jaz se ne menjam.« Tako da On ves čas deluje po istem načelu.

13 Torej, vzemimo eno od najstarejših knjig Svetega Pisma. Job je bil eden od najpravičnejših ljudi svojega časa, popoln človek po Božjih zakonih, služabnik - plemeniti častni služabnik - celo do te mere, da je Bog dejal: »Na zemlji ni takšnega, kot je on.« Vendar je bila njegova želja, da bi videl Boga. Vedel je, da Bog obstaja in čutil je željo, da bi Ga videl in da bi šel do Njegove hiše, potrkal na vrata in rekel: »Želim govoriti s Teboj,« da bi sedel in se pogovarjal z Njim, kot bi mi to počeli med seboj. Mi se razumemo. To je razlog, zakaj smo na teh srečanjih, kjer pridemo skupaj in izražamo svoje misli. In mi se bolje razumemo, ko govorimo o stvareh med seboj. Tudi pridigarji to počnejo. Ljudje iz vseh družbenih slojev to počnejo, pogovarjajo se o stvareh.

14 In Job... Bog je bil zanj tako resničen, da je želel izvedeti, ali lahko gre in potrka na Njegova vrata, da bi imel z Njim osebni razgovor. Ampak ugotovili smo, da je Bog govoril z njim, vendar je bil zagrtnjen v zagrinjalo. Bil je zagrtnjen v obliki viharja. In On je dejal Jobu, naj opase svoja ledja in On je želel govoril z njim kot človek. In On je prišel dol v viharju ter govoril Jobu. In On se je razodel Jobu skozi vihar, vendar tega ni storil tako, da bi Ga popolnoma videl. Lahko je slišal veter, kako piha in se vrtinči čez drevesa. In Glas je prišel iz viharja, ampak Bog je bil zagrtnjen v zagrinjalo viharja.

15 Spodaj v Afriki lahko zasledimo (v južni Afriki), da so uporabljali besedo amoyah, kar pomeni: nevidna sila. In ta nevidna sila je imela v viharju jasen glas, ki se je slišal. To je govorilo Jobu, toda kljub temu ni nikoli videl Njegovega obličja, ker je bil On zagrtnjen v zagrinjalo viharja. Vidimo lahko tudi enega od največjih prerokov v Svetem Pismu, Mojzesa iz Stare Zaveze, ki ga je Bog izbral, izbranca, predodrejenega služabnika in on Ga je prav tako želel videti. Bil Mu je tako zelo blizu in je videl ogromno

zid, potem ni več omejitve za njegovo hitrost. In jaz vam pravim, ko prebijete ta zvočni zid tradicije, češ da je Jezus bil tam nekoč in da sedaj ni več, ko odkrijete, da je On isti včeraj, danes in za vedno, potem ni več omejitve za to, kar Bog lahko stori točno tu na tem srečanju in temu svetu pokaže, kaj jim je potrebno. Ne svetovni sejem, ampak svetovno prebujenje, ki nas bo izpolnilo in krstilo s prisotnostjo živega Boga; »en-morphe«, ko sebe zagrinja v človeško telo. Aleluja!

Jaz verjamem, da je pretrgana vsaka pregrada, vsako zagrinjalo. Nobeno zagrinjalo ne more skriti Njegove prisotnosti. Ko ljudje postanejo v srcu lačni, je tam zagrinjalo, ki je pripravljeno, da se pretrga; vi ste lahko samo od tega odvisni. Raztrgajte vsako zagrinjalo z Njegovim velikim Svetim Duhom. In On stoji nocoj tukaj, mogočni Zmagovalec, isti včeraj, danes in za vedno; ozdravljajoč bolne, krščujoč vernike, točno tako, kot je On to vedno delal. On je močni Zmagovalec. Obsojeni hudiči so na begu. Da, gospod! Oni so vedno, ko je On v bližini.

88 Zaključujemo. Želim povedati tole. Tam je bil... Pred mnogimi leti sem bral zgodbo o nekem starem violinistu. In on je imel staro violino, ki jo je imel namen prodati. (Velikokrat ste slišali to zgodbo.) In oni so jo želeli prodati za neko določeno stvar. In dražbar je dejal: »Kdo mi bo dal to in to?« In mislim, da mu je bilo ponujenih nekaj kovancev, morda petdeset centov ali nekaj takega. »Gremo prvič, gremo drugič...«

Točno od zadaj je vstal moški. On je dejal: »Samo minuto.« Prišel je naprej in jo vzel. Zamislimo si, da je na njo odigral tole:

Obstaja izvir izpolnjen s krvjo,
ki je pritekel iz Emanuelovih ven;
Ko se grešniki potopijo v Njega,
zgubijo vse svoje madeže krivde.

Ko jo je odložil, na tistem mestu ni bilo niti enega suhega očesa. Potem je vprašal: »Kdo bo ponudil...?«

Nekdo je dejal: »Pet tisoč.«
»Deset tisoč.«

Bila je neprecenljiva. Zakaj? Stari mojster violine je odkril njeno resnično kvaliteto. Oh, brat, sestra, naj sedaj Gospodar te Besede, ki je to napisal, naj veliki Sveti Duh napne svoj lok ljubezni in ga potegne preko vaših src.

Obstaja izvir izpolnjen s krvjo,
ki je pritekel iz Emanuelovih ven;

Videli boste polno vrednost in videli razodetega Boga, kako prihaja na

tresla. Takrat sem bil z njimi poistoveten.

S Pavlom sem pridigal na Marsovem griču. Da, gospod! Bil sem z Janezom na otoku Patmos in videl Njegov drugi prihod. Bil sem z Lutrom v reformaciji. Bil sem z Wesleyem, ko je bilo to ognjeno znamenje potegnjeno iz ognja, ko je bil velik upor proti anglikanski cerkvi. Bil sem tam z njim.

In nocoj sem tukaj v letu 1964, v Philadelphiji, v Pennsylvaniji, poistoveten z isto takšno skupino, z isto izkušnjo. Jaz to moram biti, da bi bil kristjan. Moram biti poistoveten tam, kjer se manifestira Božja Beseda.

84 Jaz sem poistoveten s skupino, ki čuti Božjega Duha. Poistoveten sem s skupino, ki ve, da je On razodet, ki ve, da je On isti včeraj, danes in za vedno, vedoč, da to ni fanatizem; to je Jezus Kristus, isti včeraj, danes in za vedno. Jaz sem nocoj poistoveten s to skupino, toda kljub temu jih imenujejo skupina heretikov in navadna skupina fanatikov in to na račun Božje Besede. Toda jaz se ne sramujem evangelija Jezusa Kristusa, ker je to Božja sila za odrešenje maziljenih.

Jaz sem z njimi, žive poslanice, o katerih govorim, potrjeni, Bog zakrit v človeški podobi, v moškem in ženski.

85 Oh, Bog ponovno v svoji »en-morphe« in razodeva Sebe v Svojih ljudeh, veliki Kralj, ki je odložil Svojo slavo. »Še malo in svet Me ne bo več videl, Jaz bom za njih izza zagrinjala. Toda vi Me boste videli, ker bom Jaz z vami, celo v vas, vse do konca. Spreminjajoč obliko od Lutra do Wesleya in naprej in naprej, iz slave v slavo, sem Jaz še vedno isti Bog. Vračam se nazaj v originalno slavo.« Aleluja!

86 On je raztrgal vsako denominacijsko zagrinjalo, vsako zvočno bariero. Ta zvok, ki govori: »Oh, to je fanatizem.« On se prebija skozi to.

Zvok, ki prihaja od tam in govori: »Oh, ti ljudje so zmešani.« On se prebija skozi to zagrinjalo. Da, On se je!

»Oh, vi ne morete narediti tega. Vi niste nič drugega, kot skupina fanatikov!« On se je prebil naravnost skozi to.

»Ni takšne stvari, kot je Božansko ozdravljenje.« On se je prebil skozi to (Oh, moj!), ker je Njegova Beseda rekla, da se bo. Vi ne morete premagati Božje Besede.

In On stoji nocoj tu, mogočni Zmagovalec, odkar je prelomil vsako metodistično, baptistično, prezbitერიјansko ali katerokoli vrsto zagrinjala. On stoji nocoj še vedno tukaj med svojimi ljudmi, nepremagan s strani tradicij. Naj ljudje rečejo karkoli želijo in naj delajo karkoli želijo, karkoli hočejo. Bog prihaja in se prebija skozi ta zvočni zid.

87 In zapomnite si, povedali so mi, ko letalo resnično prebije ta zvočni

veličastnih stvari, ki jih je storila Njegova skrivnostna roka, ki je hodila pred njim in delala stvari, ki jih lahko dela samo Bog. Nekoč Ga je želel videti in Bog mu je rekel: »Pojdi in se postavi na skalo.«

In medtem ko je stal na skali, Ga je Mojzes videl, kako gre mimo. Videl Ga je v hrbet. In dejal je, da je bil videti kakor človek - človek s hrbta. Kljub temu ni videl Boga, videl je samo Božjo zagrinjalo.

16 Sveto Pismo je reklo: »Nikoli ni nihče videl Boga, toda edinorojeni od Očeta, On Ga je razodel.« Tako Ga je Mojzes videl zagrnjenega v zagrinjalo, v podobi človeka.

Vidimo, da je Jehova Stare Zaveze dejansko bil Jezus Kristus Nove Zaveze. In dr. Scofield tukaj, mi ugotavljamo, da njegovo besedo »spremeniti se iz oblike«, najdemo kot besedo »en morphe« v grščini, kar pomeni, da je »nevidno postalo vidno«. Nekaj, kar ne more... Mi vemo, da je to tam. To se lahko - to se ne more videti, vendar kljub temu vemo, da je to tam. In ko je On spremenil Svojo obliko »en morphe«, pomeni, da se je On spremenil iz nadnaravnega v naravno. In On je enostavno spremenil Svojo masko.

To je na primer, kot pri drami. On je igral. V Grčiji, ko bi menjali svoje maske, bi morda igralec - en igralec igral več različnih vlog. In moja hči, ki je sedaj tukaj, oni so imeli v srednji šoli dramo. In nek fant, ki ga poznam, je igral približno štiri vloge. Odšel bi za oder in menjal masko, da bi lahko prišel naprej in odigral neko drugo vlogo.

17 Torej, če bi vzeli starozavezna preroštva o tem, kaj bi Mesija moral biti, bi lahko to primerjali z Jezusovim življenjem in bi jasno spoznali, kdo je bil Jezus. On ni bil samo nek navaden človek. On je bil Bog, »en morphe«. On se je spremenil iz nadnaravne v naravno obliko človeka. Tako da je On bil Bog, razodet v telesu, zagrnjen s človekom, z zagrinjalom človeka. In poglejte staro Zavezo.

Vem, da nocoj govorim mešanemu občinstvu iz različnih delov sveta. In mi smo tukaj, da bi odkrili: kaj delamo, kaj smo mi? Kam prihajamo? Kaj se dogaja? Kaj vse to pomeni?

18 In sedaj, mi tukaj ugotavljamo, če bi Judi in Judinje..., in rabini v templju v tistih dneh, ki so minili, če bi oni gledali v Sveto Pismo, v njene prerokbe namesto v tradicije, bi oni prepoznali, kdo je bil Jezus. Nikoli Ga ne bi klicali Bélcebub. Nikoli Ga ne bi križali. Vendar pa se je vse to moralo zgoditi. To je bil del te drame. In oni so bili za to slepi.

19 To je tako kot z mnogimi od vas, možje in žene, ki ste nocoj tukaj, mogoče moje starosti ali malo starejši. Spomnite se, da je tukaj v Ameriki pred leti - Kitajci (moj brat, ki so ga tukaj pravkar predstavili, to mi je prišlo na misel, ko sem govoril z njim), kako so uporabljali... Oni niso znali

angleško, vendar so imeli pralnice. In vi bi šli v njihove pralnice, da bi oprali perilo. Kitajski delavec bi v pralnici vzel etiketo in jo pretrgal na določeni način. Vi bi vzeli en del etikete, on pa drugi. In ko bi se vi pozneje vrnili in zahtevali svoje stvari, bi se ta dva kosa papirja morala popolnoma ujemati. In če se ne bi popolnoma ujemala (vi tega ne bi mogli ponarediti na noben način, ker bi on imel en košček in vi drugi), in če bi kdo hotel to ponarediti... In šele tedaj bi lahko zahtevali to, kar je vaše. In potem bi lahko dobili to, kar vam pripada, ko bi posedovali drugi del te pogodbe.

In tako je tudi nocoj, ko imamo drugi del pogodbe. Ko je Bog Svojega Sina na Golgoti pretrgal na dva dela, je povzdignil to Telo navzgor kot Žrtev in nam poslal navzdol Duha, ki je nekoč živel v Človeku Jezusu (isti Bog je nocoj v zagrinjalu v obliki Svetega Duha), ta dva dela se morata prilegati in potem ste vi del te pogodbe. Bog je to storil, da bi Ga ljudje bolje spoznali, ki je iz Sebe naredil Človeka.

20 Pred nekaj leti sem bral neko zgodbo. In v tej zgodbi je rečeno, da je nek velik in plemenit kralj... Sedaj se ne morem spomniti njegovega imena. Nisem vedel, da vam bom povedal to zgodbo. Morda je bilo to izmišljeno, ampak to nas vodi do točke, ki nam daje ozadje tega, kar želimo povedati.

Ta kralj, on je bil tako zelo plemenit kralj in je imel takšno ljubezen do svojih podanikov, vendar je nekega dne pred svojo stražo in svojim dvorom dejal: »Danes me za mnogo let vidite poslednjič.«

In njegova straža in dvorjani so mu rekli: »Dobri kralj, zakaj tako govorite? Ali boste odšli kam v tujo deželo, kjer boste postali tujec?«

On je dejal: »Ne, jaz bom ostal tukaj. No,« je dejal, »šel bom med svoje podanike. Postal bom kmet. Sekal bom drva skupaj z drvarji. Obdeloval bom zemljo z obdelovalci. Obrezoval bom trto s tistimi, ki obrezujejo trto. Postal bom eden izmed njih, da bi se bolje seznanil s tem, kaj počnejo. Jaz jih imam rad in jih želim osebno bolje spoznati. Oni me ne bodo prepoznali, vendar pa se jaz želim na ta način seznaniti z njimi.«

21 In naslednje jutro, ko so ga njegovi dvorjani... Vsi njegovi ljudje so ga videli - oziroma tisti, ki so bili v palači - sneli so mu krono in jo položili na stol, na prestol, slekli so mu ogrinjalo in ga oblekli v kmečka oblačila in tako je odšel med preproste ljudi.

Torej, v tej majhni zgodbi smo izvedeli, kako je bilo tudi z Bogom. Oni so rekli kralju, rekoč: »Kralj, mi te potrebujemo. Mi te ljubimo. Mi želimo, da ostaneš naš kralj.«

Ampak on je želel postati eden izmed njih, da bi jih bolje spoznal, da bi oni bolje spoznali njega, kdo je on resnično bil. To bi jim pokazalo, kaj je on v resnici bil.

Pridigal sem z Mojzesom in vojna..., oziroma z Noetom in opozarjal ljudi o prihajajoči sodbi, da bi bil resnični kristjan. Jaz sem bil z Mojzesom v gorečem grmu. Videl sem Ognjeni Steber; videl sem Njegovo slavo. Bil sem z Mojzesom v puščavi. Da bi bil kristjan, se moram poistovetiti z vsem, kar je bil Bog - da bi bil kristjan. Videl sem Njegovo slavo; slišal sem Njegov glas. Nikar se sedaj ne poskušajte s pojasnjevanjem oddaljiti od mene, kajti bil sem tam. Jaz vem, o čem govorim. Videl sem, kaj se je zgodilo. Da, gospod!

81 Bil sem ob Rdečem morju, ko sem videl Božjega Duha, kako je prišel dol in razdelil vodo, ne skozi kup trstike, kot oni to danes poskušajo reči, temveč skozi morje, globoko trideset čevljev. Videl sem Božjega Duha. Hodil sem z Mojzesom po tem suhem dnu skozi Rdeče morje. Stal sem pri planini Sinaj in videl grome in bliske. Tam zunaj sem z njimi jedel mano. Pil sem iz Stene; tudi nocoj to počnem. Bil sem poistoveten s tistimi, ki so jedli mano. Bil sem poistoveten s tistimi, ki so pili iz Stene.

Prav tako sem bil poistoveten, ko je Jozue zatrobil na trobento in ko so padli zidovi Jerihe. Bil sem v levji jami z Danijelom. Bil sem v ognjeni peči s hebrejskimi otroki. Bil sem na gori - z Elijem na gori Karmel.

82 Bil sem z Janezom Krstnikom pred temi kritiki. Videl sem Božjega Duha, kako se spušča. Slišal sem Božji glas, govoreč: »To je Moj ljubljeni Sin, v katerem Mi je v veselje prebivati.« Da, gospod! Jaz sem zagotovo bil poistoveten z njim. To je popolnoma res.

Bil sem poistoveten tam ob Lazarjevem grobu, ko ga je On obudil. Bil sem poistoveten z ženo ob studencu, ko ji je On povedal njene grehe. Da, gospod! Zagotovo, jaz sem bil poistoveten z Njim v Njegovi smrti. Bil sem tudi poistoveten s prvim vstajenjem. Z Njim sem vstal od mrtvih. Jaz sem poistoveten z Njim v Njegovi smrti.

Jaz sem bil s temi sto dvajsetimi v zgornji sobi. Tam zgoraj sem bil poistoveten z njimi. Oh, počutim se versko vznemirjen. Amen! Tam sem bil poistoveten. Jaz sem eden izmed njih. Bil sem poistoveten; imel sem isto izkušnjo, kot so jo imeli oni. Bil sem tam, ko se je to zgodilo, da bi bil pravi kristjan.

Bil sem priča prihodu silnega vetra. Bil sem priča temu. Čutil sem Božjo silo, medtem ko se je treslo. Bil sem s tistimi, ki so govorili v jezikih. Čutil sem, kako prihaja maziljenje. Bil sem z njimi. Bil sem poistoveten z njimi, ko je Sveti Duh začel skozi njih govoriti v jezikih. Bil sem s Petrom pred kritiki v Apostolskih delih 2, ko je pridigal veliko pridigo. Bil sem poistoveten z njim. Da, gospod.

83 V Apostolskih delih 4, ko so se oni zbrali, sem bil z njimi, ko se je tresla zgradba. Po molitvenem sestanku se je tam, kjer so bili, zgradba

včeraj, danes in za vedno.

Naj dirigenti vstopijo v pravega Duha skupaj z glasbeniki in Skladateljem, vse bo v redu. Potem glede tega ne bomo ugibali, potem smo mi z Njim poistoveteni. V Hebrejcih 13,8 pravi: »On je isti včeraj, danes in za vedno.«

77 Mi smo poistoveteni z Njim v Apostolskih delih 2. Mi smo poistoveteni z Njim z istim krstom, ista stvar. Vse kar je On bil takrat in vse kar On je, vse kar je On bil, vse kar On je, smo tudi mi. To je res.

To je tako kot če bi hotel biti pravi Američan, jaz bi se moral poistovetiti z vsem, kar je bila in z vsem kar je. Jaz se moram poistovetiti z njo, če sem pravi Američan. Če sem pravi Američan, potem sem se izkrcal na Plymouth Rocku z romarskimi očetmi. Na Plymouth Rocku, kjer so se oni izkrcali, sem bil z njimi. Tako da ste bili tudi vi - vsi.

78 Jaz sem jezdil s Paulom Reverejem naravnost po poti, da bi opozoril na njene nevarnosti. Točno tako. Natanko tam spodaj v dolini Forgeu sem prečkal hladno reko Delaware s skupino vojakov in polovica od njih na sebi ni imela čevljev. Vso noč sem vnaprej molil z Georgom Washingtonom. Prečkal sem Delaware z vizijo v svojem srcu. Mi smo Američani. Da, gospod. V dolini Forgeu, vsekakor sem to storil.

Jaz sem povrnil zahvalo z originalno Zahvalno listino očetov; jaz sem vrnil zahvalo Bogu. Če sem pravi Američan, sem poistoveten tam za tisto mizo. Če sem pravi Američan, sem bil poistoveten, ko sem stal s Stonewall Jacksonom. Če sem pravi Američan, sem poistoveten z Bostonsko čajanko (da, gospod), ko smo zavrnili, da bi imeli stvari povlečene čez naše oči. Jaz sem bil pravi Američan, tam sem bil poistoveten z tem in tistim. Da, gospod! Oh, moj!

79 Prvič sem zvonil z zvonom svobode 4. julija 1776. Tukaj sem zvonil z zvonom svobode in razglasil, da smo neodvisni. Da bi bil pravi Američan, sem moral to storiti. Jaz sem bil poistoveten z njeno sramoto v revoluciji, ko se je brat boril proti bratu. Prav tako moram nositi njeno sramoto, kot moram nositi njeno slavo. Če sem Američan, moram to biti. Bil sem poistoveten z njo. Da, gospod!

Bil sem poistoveten z Gettysburgom tam spodaj, ko je imel Lincoln svoj govor. Da, gospod! Bil sem na Wake Islandu čez vsa tista krvava vojaška telesa. Pojavil sem se na Wake Islandu. Na Guamu sem pomagal dvigniti zastavo. Jaz sem pravi Američan. Amen! Vse kar je ona, sem jaz in ponosen sem na to. Da, zares! Vsa Amerika je bila. Vse kar je ona, sem tudi jaz, da bi bil Američan. Vse kar je ona morala biti, moram biti tudi jaz, ker sem poistoveten z njo.

80 Ista stvar je s pravim kristjanom. Vi se morate poistovetiti s tem.

22 In to je tisto, kar je Bog storil. On se je spremenil iz oblike Jehova Bog, da bi postal eden izmed nas, da bi On lahko trpel, da bi lahko okusil smrt, da bi lahko vedel, kaj je želo smrti in da Nase sprejme kazen smrti. On je odložil Svojo krono in Svoj plašč, da bi postal eden izmed nas. On je umival noge najmanjšim. On je prebival v šotorih z revnimi. On je spal v gozdovih in ulicah skupaj s tistimi, ki so bili prikrajšani. On je postal eden izmed nas, da bi nas lahko bolje razumel in da bi mi bolje razumeli Njega.

23 Torej, jaz mislim, da skozi to vidimo, kako je On sebe menjal, glede na to, kaj je On delal. Če boste pozorni, On je prišel v treh sinovskih Imenih. On je prišel v Imenu Sina Človekovega, kot Sin Božji in kot Sin Davidov. On je prišel kot Sin Človekov. Torej, v Ezekielu 2,3 je sam Jehova imenoval preroka Ezekiel: »Sin človekov.« Sin človekov pomeni »prerok«. On je moral priti na ta način, da bi izpolnil 5. Mojzesovo knjigo 18,15, kjer je Mojzes dejal: »Gospod, tvoj Bog, bo med vami obudil preroka, kot sem jaz.« Jezus sebe ni nikoli imenoval Božji Sin. On je o Sebi govoril kot o Sinu Človekovemu, ker je On moral priti v skladu s Pismom. Vidite, On je moral združiti ta dva kosa papirja, starozavezna preroštva in Svoj lastni značaj, da bi bilo to popolnoma isto. Tako da je On prišel kot Sin Človekov, prišel je v tej obliki.

24 Potem vidimo, da je po Svoji smrti, pokopu in vstajenju, na Binkoštni dan, prišel kot Sin Božji - Bog, Duh, v obliki Svetega Duha. Kaj je On počel? On je Sebe menjal in se Svojim ljudem razodel v eni drugačni obliki: kot Sveti Duh, kar je Bog. On je prišel, da bi skozi cerkvene dobe deloval kot Božji Sin, kot Sveti Duh. Toda v Milenijumu prihaja kot Sin Davidov, da bi sedel na prestol kot David - kralj. On bi moral prevzeti Davidov prestol. On je sedaj na Očetovem prestolu. In potem, On je dejal: »Kdor zmaga, bo sedel z Menoj na Moj prestol, kakor sem tudi sam zmagal in sedel s Svojim Očetom na Njegov prestol.« Torej, On bo v Milenijumu Sin Davidov. Kaj je to? Isti Bog, ki ves čas samo menja Svojo masko.

25 Jaz sem svoji ženi mož. Ali ste opazili, ko je Sirofeničanka rekla: »Sin Davidov, usmili se me.« On... Sploh se ni oziral na to. Ona ni imela pravice, da Ga tako kliče. Ona ni imela nobenih pravic do Njega kot do Sina Davidovega. On je bil... On je Sin Davidov za Jude. In sedaj, On je prišel... Toda ko Ga je poklicala: »Gospod,« in On je bil njen Gospod, potem je dobila, kar je prosila. Torej, kot... On je le spremenil sam Sebe.

26 Torej, v mojem domu imam tri različne človeške nazive. V mojem domu ima moja žena pravico do mene kot do svojega moža. Moja hči do mene nima pravice kot do moža, jaz sem njen oče. In moj mali vnuk, jaz sem njegov dedek, tako da me nima pravice imenovati oče. Jaz nisem njegov oče. Moj sin je njegov oče. Jaz sem njegov dedek. Vendar sem še vedno isti človek.

In Bog, kaj On počne? On menja Sebe, da bi to postal tej generaciji, da bi Sebe razodel ljudem. In to je razlog, zakaj smo nocoj tukaj: da to odkrijemo. Na kakšen način bi se moral Bog razodeli ljudem v tem času? On spremeni svojo masko. On menja svojo vlogo, vendar On ne menja svojega načrta. On ne menja Svoje narave. On samo menja svojo masko, iz ene v drugo. On to počne, da bi Sebe razodel ljudem še bolj jasno, da bi oni lahko vedeli, kdo je On in kaj je On.

27 V Hebrejcih 1 lahko preberemo: »Bog je velikokrat in na veliko načinov govoril očetom po prerokih, v teh dneh poslednjega časa pa po Sinu Jezusu.« Torej, preroki; Jezus je dejal, ko je bil tukaj na zemlji, da so oni bili »bogovi«. »Vi jih imenujete »bogovi«, ker prihaja k njim Božja Beseda. In Pismo se ne more ovreči,« je dejal. Dejal je: »Kako me potem lahko vi obsodite, ko pravim, da sem Božji Sin?« Vidite?

28 Božja Beseda je predana vsaki dobi - to, kar bi morala biti. In Jezus je bil izpolnitev vseh preroštev. »V Njem je prebivala vsa polnost Božanstva telesno.« To je bilo v Njem.

On je bil Tisti, ki je bil v Jožefu. On je bil Tisti, ki je bil v Eliji. On je bil Tisti, ki je bil v Mojzesu. On je bil Tisti, ki je bil v Davidu, ta zavrženi kralj. Njegovi lastni ljudje so ga zavržili kot kralja. In ko je šel ven iz dvorišča, je majhen prizadet fant, ki se je plazil naokrog, ker mu ni bila všeč njegova uprava, njegov sistem, pljunil na njega. In stražar je potegnil meč ter rekel: »Naj pustim glavo tega psa še naprej na njegovih ramenih, ko pljuva na mojega kralja?«

In David, morda se sploh ni zavedal, kaj je tedaj delal, vendar je bil maziljen. Dejal je: »Samo pusti ga pri miru. Bog mu je dejal, naj to stori.« In on se je povzpел na hrib in jokal nad Jeruzalemom; zavrženi kralj. Ali ste opazili, nekaj sto let pozneje so na ulicah pričeli pljuvati na Sina Davidovega. In bil je na hribu - na istem hribu in gledal dol na Jeruzalem kot zavrženi Kralj. In je jokal: »Jeruzalem, koliko krat sem hotel zbrati tvoje otroke, kakor zbira koklja svoja piščeta, pa niste hoteli?«

29 On ni nikoli spremenil Svoje narave, ker v Hebrejcih 13,8 pravi: »On je isti včeraj, danes in za vedno.« Bog je postal telo, da bi umrl in nas odkupil od naših grehov. S tem namenom je On Sebe preoblekel, da bi bil Človek.

Mi vidimo v svetem Janezu 12,20, da so Grki slišali Zanj. Torej, noben človek ne more slišati za Njega, če mu srce ne gori, da bi Ga videl. Tako kot Job in starodavni preroki, vsi so Ga želeli videti. In tako so ti Grki prišli, da bi Ga videli. Prišli so do Filipa, ki je bil iz Betsaide in so rekli: »Gospod, radi bi videli Jezusa.« Grki so Ga želeli videti, vendar niso bili v stanju, da bi Ga videli, ker je On bil v templju človeškega telesa. Bog je v Kristusu spravil svet s Seboj.

do pravilnega dirigiranja in pravega Duha tega... Kako boste to naredili, če ne pridete v Duha Skladatelja? Amen!

74 Potem, ko rečete: »Dnevi čudežev niso nikoli minili,« simfonija zakriči, »Amen!«

Ko odigramo tako: »Jezus Kristus je isti včeraj, danes in za vedno,« simfonija zakriči, »Amen!«

»Prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel na vas,« simfonija zakriči, »Amen! Jaz imam to.« Potem ni več vprašanja glede tega. Potem je celotna simfonija v pravi harmoniji z Besedo. To gre samo. (Brat Branham ploska s svojimi rokami za ponazoritev neprekinjenega gibanja.) To je to. Oh, to je veličastna stvar. Dirigent in Skladatelj morata biti v istem Duhu. In tako morajo biti tudi glasbeniki v istem duhu, da bi vse to odigrali. In svet se sprašuje, kaj se dogaja.

Komunizem, o katerem govorijo - in kar slabo mi je od tega - in vse te integracije in ostalo in segregacije... Oh, usmiljenje! Takšen - vse to je nesmisel, ko je Gospodov prihod na dosegu roke! Udarja se po napačnih notah. Bojim se, da je dirigent - da so dirigenti odšli ven iz Duha Skladatelja.

75 Ko bomo dobili Skladateljevega Duha, to originalno Božjo silo, za katero Sveto Pismo pravi, da so bili močje davno spodbujeni od Svetega Duha, da bi napisali to Sveto Pismo, boste videli ta dva kitajska koščka papirja, kako se spajata skupaj, točno tako kot se Božje Sveto Pismo in vernik prilegata drug drugemu, ker sta oba v istem Duhu. Oba sta ista stvar. Oba sta tesno povezana skupaj.

To, kar mi danes potrebujemo, so dirigenti. To je res. Nazaj v Besedo. Vrnite se in verjemite tako kot je rečeno.

Potem boste videli Boga, Njega samega, to je razodetje, drama postaja resnična.

76 Danes pravijo: »Dobro, On je zgodovinski Bog. Mi vemo, da je On prečkal Rdeče morje. On je vse to naredil in On je bil v ognjeni peči s hebrejskimi otroci.« Kakšna korist je od zgodovinskega Boga, če On ni isti tudi danes?

Človek je vedno slavil Boga za to, kar je On storil in razmišlja o tem, kaj On bo storil, vendar ne upošteva tega, kaj On dela sedaj. To je pravzaprav v človeku, da tako dela. In ista stvar je tudi danes, moji bratje, to je popolnoma ista stvar.

Oh, moj! Vrnimo se nazaj in naredimo, da bo ta simfonija igrala pravilno, da bi tudi svet lahko to videl. Jezus je dejal: »Ko bom povzdignjen s te zemlje, bom vse ljudi pritegnil k Sebi.« In On je isti

način in z isto močjo in isto pozornostjo. To je iz slave v slavo. In potem bo sprememba iz te slave v telo, kot je bilo Njegovo lastno proslavljeno Telo, v katerem Ga bomo mi videli. Abraham je videl isto.

70 Torej, pogledajte. Mi vidimo, kako je bilo to spremenjeno. Od Kalvarije naprej smo pozvani, da imamo delež Njegove slave. Torej, v 1. pismu Korinčanom 12: »Mi smo krščeni v Njegovo Telo.« Po enem Duhu smo vsi krščeni, ne z vodo, ampak smo krščeni z enim Duhom. To je res. Torej, in mi postajamo del Njega. (Upam, da vas ne zadržujem predolgo, vidite. Upam, da ne.)

Ampak to je točno tako kot velika simfonija, ki se igra, ali uprizarjanje drame. Jaz ne vem veliko o simfonijah ali dramah, vendar sem gledal to igro, govoril sem o tej »Carmen«, ko je moja hči in ostali igrali v njej. Imeli so vlogo v tej simfoniji »Carmen«. Oni so igrali in glasba je igrala enako stvar. To je tako, ko ste krščeni s Svetim Duhom v Kristusa.

71 Sedaj pogledajte, mnogi od vas so brali ali slišali zgodbo o velikem ruskem skladatelju, ki je komponiral »Peter in volk«. In kako so oni to samo odigrali v simbolih ter vse drugo. In vsak, ki pozna to zgodbo, to se bere iz listov papirja in posluša se simfonija, kako se igra - ta drama, ko se izvaja, zakaj, oni bi poznali vsako spremembo. Oni bi samo pogledali v to in videli spremembo. Toda sedaj, kaj bi se zgodilo, če bi skladatelj nekaj napisal in bi ugotovili, da to ni bilo odigrano pravilno? Ugotovili bi, da se je tam nekaj zgodilo, tam nekaj manjka. Ko jih vidimo tam, tisti ki je to skladal, je vse to sestavil in napisal in potem simfoniki to odigrajo in udarijo napačne note. Tam je nekaj narobe. Dirigent je pokazal napačen gib, vidite?

72 In to je tisto, kar je danes narobe, moji luteranski bratje, moji baptistični bratje, moji binkoštni bratje in vsi moji bratje iz raznoraznih denominacij. V tem je stvar. Vidite? Vi poskušate igrati po notah, ki so bile tam zdavnaj v Lutrovih dneh, ali Wesleyevih, nekaj takega, ko pa pravzaprav glasbeni list tukaj prikazuje, da je to nek drug dan. Vidite? Pogledajte, mi ne moremo živeti v Lutrovi svetlobi, on je bil reformator. Mi spoštujemo njegov del, ampak mi smo to že odigrali. Mi smo sedaj daleč stran na zadnji strani knjige. Vidite? Mi tega ne moremo odigrati na ta način.

73 Torej, edini način, da bi kdaj koli bili sposobni to storiti, moj brat, je to... In bratje po svetu (v različnih delih sveta, bi lahko rekel), obstaja samo en način, kar bi lahko dirigent storil. On mora vstopiti v istega duha, v katerem je bil tudi skladatelj. Potem je on uspel! In ko cerkev, sama simfonija - kjer svet gleda na ta znamenja in čudeže - ko cerkev in Skladatelj in dirigent, vsi vstopijo v Duha Skladatelja, če tedaj oni rečejo: »Dnevi čudežev so mimo,« to ni udarjanje po pravih notah. Toda ko pride

30 Torej, ugotovili smo, da Ga Grki niso mogli videti. In bodite pozorni na same besede, ki jim jih je Jezus izgovoril takoj za tem. On je dejal: »Če zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo.« Z drugimi besedami, oni ga nikoli ne bodo mogli videti v tej spremembi, v tej maski, v kateri je takrat bil, ker je bil zastrt z zagrinjalom človeškega telesa. Toda ko je to pšenično zrno padlo v zemljo, potem bo obrodilo vse vrste narodov. On je bil poslan Judom, seveda, v tistem času. Toda to pšenično zrno je moralo pasti. Bog, zastrt s tančico človeškega telesa, skrit pred neverniki, vendar razodet vernikom.

31 Janez 1,1: v začetku je bila Beseda in Beseda je bila pri Bogu in Beseda je bila Bog. In Beseda je postala Telo in se naselila med nami (in mi smo Ga gledali kot Edinorojenega od Očeta), polnost milosti.

Torej, v začetku je bila Beseda. In Beseda je izražena misel. V začetku On sploh ni bil Bog. Torej, naša sedanja angleška beseda »bog« pomeni »predmet čaščenja«. Kakšno zmešnjavo to povzroča našemu umu. Vi lahko nekoga naredite za boga. Vi lahko iz česarkoli naredite boga. Toda v Stari Zavezi, v Genezi 1, pravi: »V začetku je Bog...« Beseda, ki se je uporabila, je bila »Elohim«. Elohim pomeni: »Tisti, ki obstaja sam od sebe.« Kako se samo ta beseda Elohim razlikuje od naše besede Bog. Elohim pomeni: »Tisti, ki obstaja sam od sebe.«

Mi ne moremo obstajati sami od sebe. Mi me moremo biti velikanski, vsemogočni, vseprisotni, vsevedni. Vse te stvari izraža Elohim. Mi to ne moremo biti. Drevo, iz katerega ste naredili boga ali zgradbo, ni nekaj, kar bi obstajalo samo od sebe.

32 Ampak Bog, v začetku je bilo Življenje, eno večno. V Njem so bili atributi in ti atributi so postali Beseda in Beseda je meso postala. Jezus je Odkupitelj. In »odkupiti« pomeni »vrniti nazaj«. In če mora On to vrniti nazaj, potem morajo nekje biti tisti, ki bi lahko bili vrnjeni. Torej, ali vidite, vsi ljudje nikoli ne bodo mogli tega videti, ker vsi ljudje niso bili od začetka v Božjih mislih. Vidite?

33 Pogledajte duhovnike. Ko so oni videli, da se On izraža popolnoma v skladu z Besedo, kar je tudi bil, so rekli: »To je Belzebub.« To je pokazalo, od kod je izvirala njihova narava, to je bilo v sodobnem razmišljanju tistega dne. Toda ko je majhna prostitutka, ki jo je On srečal ob vratih, in ji povedal - je izrazil Svoj mesijanski znak - ko ji je povedal, kaj je naredila, je dejala: »Gospod, vidim da si Prerok. Mi vemo za Mesijo, ko bo On prišel, nam bo povedal vse te stvari.« Ona Ga je prepoznala kot Mesijo, Maziljenca, ker je imel kvalifikacije po Pismu. Ali ne vidite? Dva koščka papirja sta prišla skupaj. »Mi vemo, ko bo prišel Mesija...«

34 Torej, Bog je morda moral pomešati to in ono, da bi dobil ustrezen zvok zvona, tako kot topilec. Ampak, ko se je Jezus ozrl in dejal: »Jaz sem

Tisti, ki govori s tabo,« ni bilo nobenih takšnih izrazov kot, »Belzebub.« Ona je odložila svoj vrč in odhitela v mesto, govoreč: »Pridite in pogledjte Človeka, ki mi je povedal vse stvari, ki sem jih naredila. Ali ni to sam Mesija?« Vidite?

Torej, kaj je to naredilo? Staro Pismo, povezano z izkušnjo, ki jo je Jezus dal njej, kaj je to povzročilo? To je naredilo Mesijo. In ali ste opazili? Njeni grehi so bili hitro odpuščeni, ker je bila že od začetka odkupljena, ker je bila že od začetka v Božjih mislih. Tako da jo je On odkupil, oziroma vrnil nazaj, ko je ona videla izraženo Pismo, manifestirano od Jehove: kaj je On bil, kaj On je.

35 Torej, ko je Jezus prišel, če bi On prišel z Noetovim sporočilom, to ne bi delovalo. Zgraditi barko in pluti naokrog, to ne bi delovalo. Ampak - Noe je bil del Boga. On se je nenavadno obnašal, saj je bil nenavaden. In njegovo sporočilo je bilo nenavadno, ker je bil Beseda, ki se je izrazila. On ne bi mogel priti niti z Mojzesovim sporočilom, ker to ne bi delovalo. Mojzes je bil izražena Beseda v določeni količini. Bil je izražena Beseda za tisto uro. Ampak Jezus ni mogel priti s tem. Sveto Pismo ni nikoli reklo, da bo On prišel na ta način. Toda ko je On prišel izražen natanko tako, kot je Stara Zaveza rekla, da bo izražen, potem so vsi tisti, ki so bili odplačljivi, to verjeli; ker so oni bili Božje misli. Njegovi atributi so na začetku postali Telo in so bili odplačljivi in bili ponovno vrnjeni nazaj k Bogu. »Tistim, ki so Ga sprejeli, je dala moč, da postanejo Božji otroci,« ker so bili odkupljivi. Oni so bili od začetka izraženi.

36 Če bi se lahko tukaj za trenutek zaustavili (če je mogoče), in bi o tem nocoj razmišljali, o sporočilu te ure, o izraženih mislih Jehove... Rečeno nam je bilo, da so naša imena bila vstavljena v Jagnjetovo Knjigo življenja pred stvarjenjem sveta. Potem lahko vidimo obe strani, kot sem najprej dejal, zakaj je prvi čuden napram drugemu. To mora biti tako. Vedno je bilo. Vedno je bilo tako in vedno bo tako. On je bil Beseda in Beseda je postala Telo in se naselila med nami.

37 Torej, Bog v - v davnih dneh Stare Zaveze vidimo, da je po tem, ko se je pojavil pred Svojimi ljudmi v različnih oblikah, da je On sebe zagnil v zagrinjalo izza starih jazbečevih kož - Bog se je skrival za jazbečevimi kožami, na Svojem prestolu milosti. Mi vidimo, ko je Salomon posvečeval tempelj Gospodu, in te jazbečeve kože so tam visele, to zagrinjalo - kako je On vstopil tja kot Ognjeni Steber in kot Oblak ter prišel tja dol izza tega in Se skril pred zunanjim svetom. Ampak po veri je Izrael vedel, da je On bil tam. Oni so vedeli, da je On bil tam, ne glede na to, kaj bi kdorkoli iz poganškega sveta rekel. On je bil skrit pred neverniki. Toda vernik je po veri vedel, da je On bil tam. Oni so imeli milost. In On je bil na Svojem prestolu milosti, kar je bila velika skrivnost.

»Dobro,« boste rekli, »fant, ki ga poznam, je bil pijanec. On je po navadi počenjal takšne stvari.« Ni mi mar, kar je počel. Kaj se je skrilo izza te kože? To, kar se nahaja izza tega, to je to, kar šteje, to je, kar... Ljudje so zaslepljeni, koža zaslepi ljudi. Vidite? Oni govorijo: »Spomnim se, da je bila ta ženska takšna...«

Jaz vem, kaj je ona počela, toda kaj je sedaj? Vidite? Te kože, ki so bile nekoč na jazbecu, sedaj skrivajo Božjo slavo, udomačila se je tam za njimi. To je bilo na živalih, toda sedaj predstavljajo dom za Božjo slavo.

In tako je lahko tudi vaša koža nocoj spremenjena, da bi postala mesto Božjega doma, Bog, ki prebiva v človeškosti.

68 Pogledjte. Te stare kože jazbecev, izvedeli smo, da je bil izza njih - da je znotraj njih bila Beseda. In ta Beseda... Tam je prav tako bil nekvašeni kruh. Skrinja je bila poškopljena. In kaj je bilo to? Slava Shekinah je bila tam.

Torej, Beseda je seme in to ne more obroditi, dokler ga ne obsije sonce. Sonce mora zasijati nad semenom, da bi prineslo rod, da bi to proizvedlo. In to je edini način. Vi vzamete Besedo, vidite, vzamete Božjo Besedo v svoje srce in vstopate v Slavo Shekinah. In ko to storite, bo to proizvedlo nekvašeni kruh, mano, ki se daje samo ljudem, ki so oddvojeni. Edini, ki jo lahko jedo, katerim je odobreno jesti, so ljudje, katerim je to dovoljeno.

In pogledjte. Pavel je tukaj dejal: »Menjamo se iz slave v slavo.« Ali vidite? To se končno vrača nazaj v prvotno slavo.

69 To je tako kot seme jutranje slave. Seme enega cveta pade v zemljo. Žitno seme pade v zemljo. In kaj je prva stvar? To najprej vzklije in je majhen poganjek. Potem gre to v resice. In iz resic gre nazaj v originalno zrno.

No, to je točno to, kar je storila cerkev. To je prišlo od Lutra, Wesleya in sedaj gre nazaj v originalno zrno, nazaj v svojo originalno slavo, nazaj v slavo, ki je bila na začetku. Sonce, ki se je dvignilo na vzhodu, je isto sonce, ki manifestira enako stvar na zahodu, spreminjajoč se iz slave v slavo.

To se je spremenilo iz poganstva tja v Luthra in iz Luthra v Wesleya in iz Wesleya ven v binkošti in naprej in naprej, spreminjajoč se iz slave v slavo, proizvajajoč skrito mano. In sedaj to dozoreva, da bi Ga pripeljalo nazaj, točno takšnega, kot je On bil na začetku. Njegova ista služba, isti Jezus, ista sila, isti Sveti Duh. Ta isti, ki je prišel dol na Binkoštni dan, je isti Sveti Duh, ki se je izrazil tudi danes: iz slave, skozi slavo, v slavo in se vrača nazaj k originalnemu Semenu s krstom v Svetem Duhu, z istimi znaki, istimi čudeži, istim krstom, z isto vrsto ljudi, ki delujejo na enak

bliskanje tako blizu,« je dejal, »želim Boga s kožo na sebi.«

Tako, jaz mislim, ne samo junior, ampak da se vsi tako počutimo. Ko se zberemo, ko molimo drug za drugega..., želimo Boga s kožo na sebi.

64 In mi tukaj vidimo, da je Bog vedno imel kožo na Sebi. Ko Ga je Mojzes videl, je On imel kožo na Sebi; On je bil videti kakor človek. Ko je Bog bil izza zavese, je On imel kožo na Sebi. In Bog je nocoj v Svoji Cerkvi, zastrt v Svoji Cerkvi s kožo na Sebi. On je nocoj še vedno isti Bog. Mi to ugotavljamo.

Toda sedaj, kot vedno, kožno zagrinjalo je tisto, na kaj se obeša tradicija. Oni sploh ne morejo verjeti, da je Bog tisti, ki povzroča, da se ti ljudje tako obnašajo. Vidite? To je zato, ker je Bog v Svoji Cerkvi zagrnjen v kožo, s kožo na Sebi. Tako je. On je skrit pred nevernikom in razodet verniku. Da, gospod.

65 Torej, njihovo tradicionalno zagrinjalo iz tradicij starešin in ko je Beseda prodrla skozi njega, oh, seveda, se danes lahko jasno vidi, mi Ga vidimo, Božanstvo je znova zagrnjeno v človeško telo. Tako govori v Pismu Hebrejcem 1 in prav tako v 1. Mojzesovi knjigi 18. Zapomnite si, da je Bog bil Človek, ki je stal tam, jedel in govoril z Abrahamom in povedal, kaj je Sara delala v šotoru izza Njega. In Jezus je dejal: »Tako kot je bilo v dneh Sodome, tako bo tudi ob prihodu Sina Človekovega.« Božanstvo je ponovno zakrito z zagrinjalom človeškega telesa.

Sedaj si zapomnite, Jezus ni dejal: »Ko se bo Božji Sin razodel.« V 17. poglavju Luke, mislim, da je to tam, v dvajseti ali enaindvajseti vrstici, nekje približno tam, je On dejal: »Ko se razodene Sin Človekov,« bo Sin Človekov ponovno v Cerkvi, razodet v človeških bitjih, ne Božji Sin, ampak ponovno kot Sin Človekov, ponovno v Svoji Cerkvi v poslednjih dneh. Mi ugotavljamo, da je On to obljubil v Božjih obljubah.

66 Mi opažamo še drugo stvar. V Stari Zavezi (tukaj imam Pismo iz 2. Mojzesove knjige), čemu je bila namenjena stara jazbečeva koža? Ona je skrila Božjo slavo pred ljudmi - jazbečeva koža. To je razlog, zakaj ljudje niso mogli videti tega, ker je bila koža tista, ki je to zastirala. Koža je bila... Božja slava je bila izza kože. In sedaj je Božja slava izza vaše kože. Tako je. Tradicije tega ne vidijo. To je znotraj zagrinjala, kjer je bila Njegova Beseda.

67 Kaj je bilo v notranjosti te kože, tam v preteklosti, izza teh starih kož jazbecev, v katerem ni bilo lepote, da bi to poželeli? In ko je To postalo Telo in se naselilo med nami, še naprej ni bilo lepote na Njem, da bi si Ga poželeli. In sedaj, ista stvar je tudi danes. Ničesar ni v moškem ali ženski, kar bi bilo poželjivo, ampak je To tisto, kar je znotraj izza njega. To je to, kar je.

38 Ali ste vedeli, da je v Stari Zavezi, vstopiti izza te kože, pomenilo smrt? Torej, ostati izza tega, je pomenilo smrt. Takrat je vstopanje v Njegovo slavo pomenilo smrt. Sedaj pa pomeni smrt ostati izven Njegove slave. To se je zgodilo, seveda, ko je bilo zagrinjalo na Golgoti pretrgano, ko je to staro zagrinjalo bilo raztrgano - to staro zagrinjalo. Torej, ostati izven Njegove prisotnosti, pomeni smrt. Takrat pa je bila smrt vstopiti v Njegovo prisotnost. Vidite? To se je spremenilo in vi morate v Pismu najti, v katerem dnevu živimo.

39 Torej, ko je zagrinjalo na Golgoti bilo pretrgano, se je prestol milosti lahko jasno videl. Toda, kaj se je zgodilo? On je visel na Golgoti, ki je bila premočena od krvi. Tako kot so oni jemali kri iz leta v leto, da bi očistili svetišče in so škropili prestol milosti, je Bog s Svojim silnim udarcem svetlobne sile pretrgal staro kožno zagrinjalo od vrha do tal in prestol milosti se je lahko jasno videl. Resnično Božje Jagnje je viselo na Golgoti vsem na oči, resničen prestol milosti, ko je Bog sam osebno izplačal ceno in postal eden izmed nas, ko se je izrazil kot Človek, da bi nas spoznal in da bi mi spoznali Njega.

40 Prestol milosti je bil v tistem dnevu sprave jasno viden pred vsem Izraelom. Ampak žal, tradicije cerkvenih očetov, ki so jih takrat imeli, s svojimi tradicijami so pred ljudmi zastrli pogled na pravi prestol milosti. Če bi poznali Pismo, bi se vsak košček ujema, tako kot pri kitajskih lističih. Starozavezno preroštvo bi bilo izpolnjeno in bilo je. In če bi bili naučeni v skladu s Pismom, bi videli prestol milosti.

Tako kot je Mojzes tukaj dejal, da so oni do današnjega dne zastrti. To še vedno leži preko njihovih src. Oni tega ne vidijo.

41 Toda On je bil Bog, to trpljenje in spravna Žrtev. On je bil originalni prestol milosti, predstavljen v jasnem pogledu.

Tako kot pojemo v himni:

Poglej! Poglej Ga v jasnem pogledu,

tam je On, mogočni Osvajalec,

odkar je pretrgal zastor na dva dela.

Vidite, On je prišel, ta prestol milosti, ki je visel jasno viden pred cerkvenim zborom. Toda oni so bili pod tem popularnim mnenjem... Torej, vi možje in žene in predstavniki tega srečanja, želim reči to, ne glede na osebo. Ampak, če pogledate danes in po videnju tega, zakaj smo danes tukaj, se bojim, da so tradicije očetov, cerkvenih očetov, to skrile pred mnogimi ljudmi. Ker je Sveti Duh v teh poslednjih dneh prišel, kot je prerokovano in je bilo zagrinjalo pretrgano, se preveč ljudi poskuša obesiti na tradicijo svojih očetov. In to je razlog, zakaj ne morejo videti te ekstremne radosti in miru in stvari, ki jih cerkev ima še danes. Vendar je

to kljub temu jasno predstavljeno tistim, ki verjamejo. On je skril Besedo, obljubljeno Besedo za ta dan.

42 Torej, tradicije so naredile zagrinjalo. Rekli so, da so dnevi čudes minili. Nek mož je govoril z mano, prijeten kultivirani gospod iz Tucsona v Arizoni, kjer živim. Imel sem srečanje v Ramadi in mi smo govorili na srečanju poslovnih ljudi, kjer je bil Gospod Jezus prisoten in je storil velike stvari. In ta krščanski gospod je prišel k meni in je dejal (pridigar v cerkvi, prijetem človek), in je dejal: »Brat Branham, ti poskušaš ljudem predstaviti apostolsko dobo,« je dejal, »vendar je apostolska doba minila.«

In jaz sem dejal: »Prosim te, moj brat, pokaži mi v Pismu, kdaj je apostolska doba minila.« Dejal sem: »Apostolska doba se je začela na Binkoštni dan in je... Peter je na Binkoštni dan dejal: »Obljuba je dana vam in vašim otrokom in vsem, ki so daleč, kolikor jih bo k Sebi poklical Gospod, naš Bog.« Kdaj je to prenehalo? Če Bog še vedno kliče, potem apostolska doba še vedno traja.«

43 In tako, to je mesto, kjer ljudje poskušajo zaslepiti toliko ljudi, s tradicijami svojih starešin, kot je bilo tudi takrat. Vi ste zgrešili pogled na to, zakaj so bili ljudje vzhičeni in navdušeni. In ta srečanja so tako čudaška, tako nenavadna drugim ljudem, ker vidijo, da oni prebijejo te ovire, da prebijejo ta zagrinjala in prihajajo v Božjo prisotnost, kjer vidijo manifestirano obljubo za to uro, kako se razodeva pred ljudmi. Oni vidijo, kaj je Bog obljubil.

44 V Joelu 2,28 je On obljubil, da bo v teh poslednjih dneh na ljudi izlit pozni dež. Mislim, da se tukaj uporablja grška beseda »kenos«, kar pomeni, da je On »izpraznil« Sebe. Ne na način, kot bi mi to rekli, da je bilo nekaj znotraj nekoga in da je on to izpraznil, ampak je On izlil Sebe. On je spremenil svoj »en morfe«. On se je spremenil iz tega, kar je On bil, v to, kar On je. On nikoli ne menja Svoje narave.

Ampak na Binkoštni dan je On Sebe spremenil iz Sina Človekovega v Božjega Sina. On ni prišel z ljudmi, temveč je On prišel v ljudi, vidite, isti Bog, da bi opravljal Svojo službo naprej v tej veliki dobi.

45 On je v Svetem Pismu prerokoval, da bo prišel dan, ki ne bo niti dan niti noč, vendar bo v večernem času svetloba. Torej, sonce se geografsko dviga na vzhodu in zahaja na zahodu. In to je nenehno isto sonce.

Torej, ko je Sin, S-i-n, razodel Sebe v manifestaciji obljubljenе Besede Izraelu, ljudem iz vzhoda... Mi smo imeli mračen dan. V dneh reformacije smo imeli dovolj svetlobe in tako naprej, da smo naredili cerkve in denominacije ter se jim pridružili in prihajali ter poljubljali otroke, se poročali in pokopavali mrtve in tako naprej in živeli v cerkvi. Toda v večernem času bo svetloba, On je dejal: »V večernem času.« In

zgodbo, ki se je zgodila spodaj na jugu. Tam je bil en krščanski dom. In v tem krščanskem domu so verjeli v Boga in so mislili, da jih je Bog varoval pred vsemi težavami, kar je tudi delal. Imeli so malega juniorja, majhnega fanta, starega sedem ali osem let. In on je obiskoval nedeljsko šolo in je bil zelo prijeten majhen fant, vendar ga je bilo strah neviht, še posebej, ko je udarjala strela.

62 In jaz sem to ne dolgo tega povedal nekemu človeku, ko je izšel ta naslov o možu, ki je bil ozdravljen. Ta isti pridigar je dejal: »Ti iz sebe delaš Boga, brat Branham.«

Torej, on je bil kritik, zato sem mislil, da bom nekako prekinil, da bi malo pojasnil. Ne da bi koga žalil, saj veste, ampak samo na nek način... Dejal sem: »Ali je to predaleč od Pisma, da bi bilo tako?« Vidite? Dejal sem: »Ne, ni,« sem dejal, »zato ker je Jezus imenoval preroke bogovi.« Vidite? Tako je. Bog...

In oni so dejali: »Dobro, vi poskušate zavzeti Božje mesto.«

To ni daleč od resnice; to je točno to, kar je. To je točno tako. Bog, razodet v telesu, točno tako, kot je On to tudi obljubil.

63 Ta mala družina, ugotovili smo... Jaz sem mu povedal to kratko zgodbo, ki mi je ravno sedaj prišla na misel, kako je nekega večera nastala nevihta in mati je dejala juniorju, rekoč: »Torej, pojdi gor po stopnicah, sin in lezi v posteljo.«

On je dejal: »Mama, mene je strah.«

Ona je dejala: »Nič se ti ne bo zgodilo. Pojdi gor in lezi v posteljo.«

Mali junior je legel in strele so bliskale okrog okna in majhen fant je postal zelo nervozen. Z odejo se je pokril čez glavo, toda kljub temu je lahko slišal bliskanje, oziroma videl bliskanje strel skozi okno in slišal grmenje, tako da je zaklical: »Mama!«

In ona je dejala: »Kaj želiš, junior?«

Dejal je: »Pridi sem gor in spi poleg mene!«

Tako se je ona povzpela po stopnicah, kot bi to storila vsaka dobra in zvesta mama. In prišla je gor, vzela malega juniorja v naročje ter rekla: »Junior, mama želi za trenutek govoriti s tabo.«

Dejal je: »V redu, mama.«

Dejala je: »Torej, to naj bo v tvojih mislih. Mi nenehno hodimo v cerkev, beremo Sveto Pismo, molimo, smo krščanska družina, mi verjamemo v Boga.« In je dejala: »Mi verjamemo, da je v nevihtah ali karkoli se dogaja, da je Bog naša zaščita.«

On je dejal: »Mama, jaz verjamem vse to, toda,« je dejal, »ko je

ves svet, temveč samo za ljudi, ki so šli ven - samo za to vrsto ljudi. To so bili tisti, ki so izšli ven iz tega..., v tem izhodu. In danes, Sveti Duh v obraz ljudem, ki govorijo: »Božansko ozdravljenje ni v redu...« Ko sem se posvetoval...

57 Nekega dne me je poklical zdravnik glede neke male dame. Oh, tam je bilo štiri ali pet primerov, ki so ležali ravno na robu smrti, imeli so še nekaj ur in Sveti Duh jih je ozdravil. Zdravnik se je spraševal, dejal je: »Kako je to mogoče? Zakaj,« je dejal, »Jaz... To je moj pacient.«

Dejal sem: »Bil je, ampak sedaj je Božji. On je sedaj Njegov podanik.« Vidite?

In tako, vidite, stvar je v tem, da Bog kliče k izhodu ven, da bi izšli izza mesenega zagrinjala tistih, ki poskušajo to imitirati, tistih, ki se poskušajo pridružiti cerkvi, ne samo metodistom, baptistom in prezbiterijancem, ampak tudi binkoštnim cerkvam. To je posebni odnos. To ste vi in Bog. Vi morate vstopiti in ne vaša skupina, ne vaša cerkev, ne vaš pastor, ampak vi ste tisti, ki morate vstopiti.

58 Želim, da opazite še eno Mojzesovo značilnost. Ko je odšel ven, ta bodoči prerok, velik človek, kot je bil, ko je odšel ven z Besedo, so ljudje videli, da je bil spremenjen. Nekaj se mu je zgodilo. Ko je prišel ven s potrjeno Besedo za tisto uro, z zapovedmi, je bil spremenjena oseba. In takšni boste tudi vi, ko boste zaobšli človeško zagrinjalo, ki bi se smejal srečanjem, kot je tole, zaobšli tega človeka, ki bi se spotikal ob Božansko ozdravljenje, govoreč: »Dnevi čudežev so mimo.« Vi ste se oddvojili od tega človeškega zagrinjala, od tega tradicionalnega zagrinjala in vsak bo vedel, da se je z vami nekaj zgodilo.

59 Kot naš spoštovani brat Jim Brown. Predstavljam si, da večina prezbiterijancev ve, da se mu je nekaj zgodilo, zato ker je prešel skozi tradicionalno zagrinjalo. On je videl nekaj v ljudeh, kar ga je pritegnilo in on je prišel izza zagrinjala. Torej, ko boste izšli izza zagrinjala, boste popolnoma vidni pred človeškimi očmi in oni bodo lahko videli, da se vam je nekaj zgodilo. Beseda, zastrta v zagrinjalo za nevernika, vendar jasno vidna za vernika: Jezus Kristus isti včeraj, danes in za vedno.

60 Torej, to je bil Bog v tistih dneh, to je bil Bog v Človeku, v Svojem Sinu Jezusu Kristusu. Mi to verjamemo. Ne samo Prerok, ne samo navaden človek, navadno človeško bitje, to je bil Bog v Kristusu, Bog v Človeku, polnost Božanstva telesno v enem Človeku. Bog v Človeku. Torej, to je bil Bog v Človeku. Polnost Božje božanskosti telesno v Svoji celotni Cerkvi, ko manifestira Sebe, da izpolni Svojo Besedo.

61 Torej, mi ugotavljamo, da je imel Bog skozi vse dobe kožo na sebi, vidite. Bog je bil skrit izza zagrinjala. To me je spomnilo na eno kratko

Pismo se ne more ovreči. In isti Sin, ki je izlil Sebe, »kenos«, na Binkoštni dan, je obljubil, da bo delal iste stvari tudi v večernem času. Vidite? To je v skladu z obljubo.

Združite listek skupaj. Poglejte, kaj se dogaja in pogledajte, kaj je On obljubil, potem boste videli, kje smo. Spojite stvari skupaj. Lahko vidite razodetje tega mogočnega Velikana. Tradicije so ponovno zaslepile ljudi za te velike stvari, ki so bile prerokovane.

46 Ko je Mojzes prišel z gore, ki je bila v plamenu... Kako čudovita ilustracija. Mojzes je odšel dol v Egipt in rekel cerkvenim očetom, da ga je obiskal Gospod Bog z Imenom: »JAZ SEM.« To Ime je v sedanosti in ni: »Jaz sem bil, Jaz bom,« ampak, »Jaz Sem,« vedno isti, včeraj danes in za vedno. On je sedanji čas. On... To se ujema s Pismom Hebrejcem 13,8: »Jezus Kristus je isti, včeraj danes in za vedno.«

47 To je še vedno prerokovana Beseda in skupnost se mora ujemati z Besedo, z izkušnjo tega dne... »Reformatorji so to imeli.« Oh, ampak to je drugačen dan. Poglejte, v katerem dnevu živimo.

On v dneh, ko je prišel na zemljo, ni mogel priti na način, kot je prišel Mojzes ali katerikoli drug prerok; to ni bilo tako prerokovano. In za te poslednje dni je prerokovano, da bo to prišlo na ta način. To ni moglo priti v obliki Lutrovega prebujenja. To ni moglo priti v obliki Wesleyevega prebujenja. To je čas obnove. To je čas, ko se mora to vrniti k originalni svetlobi Sina, k temu originalu.

Oh, kako bi lahko samo predstavili razne dele Pisma o tem. In vi teologi (iz katerega dela sveta ste), vi veste, da je to resnica. To je obljuba. To je tisto, kar dela iz ljudi takšne čudake. To je tisto, kar jih dela za čudake, kot jih vi imenujete. To je zato, ker oni... To je... Zagrinjalo tradicije je bilo odstranjeno in oni to vidijo. On je isti včeraj, danes in za vedno. To je Božja obljuba in mi ne moremo iti proti temu, kajti Pismo se ne more ovreči.

Da, videli smo, da je On to obljubil. On je izpraznil Sebe v Svoje ljudi. In On je isti včeraj, danes in za vedno.

48 Po tistem, ko je Mojzes šel dol v Egipt in to razglasil, je Oče potrdil njegovo sporočilo tako, da je v istem Ognjenem Stebru prišel dol na goro Sinaj in jo vnel. Ali ste opazili tistega, kateremu je On dal obljubo? Njega je On poslal z Besedo. On je imel zapovedi in da bi imel to zapoved, je moral...

Zapovedi so bile Beseda. Beseda takrat še ni prihajala k ljudem. Tako da Beseda vedno prihaja k preroku in on je bil prerok za tisto uro.

Prav tako, kot je Jezus bil Beseda. Janez je bil prerok in Jezus je prišel k njemu v vodo, ker Beseda vedno prihaja najprej k preroku, brez

napake. Vidite? Beseda prihaja do...

49 Tako je Mojzes, Beseda je prišla k njemu, te zapovedi. In on jih je imel.

Torej, zakaj? Preden je Beseda prišla ven in bila razodeta, je moral Mojzes z zagrinjalom zastreti svoj obraz, kajti Beseda še ni bila razodeta v celoti. Oni so vedeli, da se je nekaj zgodilo, vendar niso vedeli, kaj je to bilo (bliski in grmenje), dokler niso rekli: »Naj Mojzes govori in ne Bog.«

In Bog je dejal: »Dobro, storil bom tako. Od sedaj naprej se ne bom več prikazoval na ta način. Pošiljal jim bom preroke. Tako bo On... Jaz bom govoril po svojem preroku.«

50 Torej, če je moral Mojzes z naravnim zakonom, kot nam je Pavel to odkril v 2. pismu Korinčanom, z naravnim zagrinjalom zastreti svoj obraz, koliko slavnije bo duhovno in bo zastrto z zagrinjalom za nevernika, preden se to manifestira pred njimi. Koliko bolj bodo oni to imenovali... Mojzes je bil en čudak. Koliko bolj bodo oni tako imenovali vas, ki ste prešli skozi zagrinjalo in vstopili v Ognjeni Steber in odšli ven z blagoslovi! In zadaj ste vi zastrti z zagrinjalom. Ljudje tega ne morejo videti. Oni tega ne morejo razumeti. Če je naravno bilo slavno, koliko bolj bo nadnaravno! Če je naravno, ki je imelo svoj konec, bilo tako slavno, koliko slavnije bo šele to, kar nima konca!

51 Toda to je še vedno zastrto. No ni zastrto verniku, temveč neverniku. On tega ne more videti. Bog se pred nevernikom vedno skriva izza zagrinjala. Tradicije Ga skrivajo. Tako kot so to počeli takrat, oni to počnejo še danes. Tam, kjer je nekoč bilo naravno zagrinjalo, je danes duhovno zagrinjalo. Pisana Beseda je potrjena po preroku, po prerokovalcu, po nekom, ki prihaja s pisano Besedo, da bi postala razumljiva. Oni so vedeli, da je tam bila Beseda, vendar niso vedeli, kaj je pomenila. In Mojzes je to naredil za razumljivo. On je dejal: »Zapoved pravi tako in to je razlog, zakaj.« On je to naredil za razumljivo.

52 In preden je to postalo razumljivo, je bilo zastrto. In tako je še danes, zastrto je pred ljudmi, dokler se ne bo razkrilo in postalo ljudem razumljivo - Bog, mogočni Bog, zagrnjen v zagrinjalo človeškega telesa, Beseda.

Poglejte. Torej, izvedeli smo, da je bilo to skrito neverniku, razodeto pa je bilo verniku. Poglejte. Mojzes je moral sam vstopiti v ta Ognjeni Steber. Nihče ni mogel iti z njim. To ni bilo... Kaj nam to govori? Da vi ne prihajate v to, če se priključite binkoštni skupini. Vidite? On tega nikoli ni razodel skupini. On je to razodel posamezniku. In tako je tudi danes. Pravite: »Jaz pripadam cerkvi. Jaz pripadam temu.« Ampak to ne bo delovalo. Vidite? In če bi kdorkoli poskušal slediti Mojzesu, da bi to imitiral,

bi to pomenilo smrt. Tako je to tudi danes, to je duhovna smrt, če poskušate to imitirati. To je to, kar je...

53 In nocoj prihajamo do tega, da se med skupinami pojavljajo mešeni imitatorji - nekdo poskuša delovati po tem in živi popolnoma drugačno življenje: lahko pije, lahko kadi in žene lahko živijo kakorkoli... kakorkoli pač hočejo in so tako kot svet, ostajajo doma, gledajo televizijo in stvari tega sveta in se še vedno imenujejo binkoštniki. Oni poskušajo imitirati originalno stvar. To jim do sedaj še sploh ni bilo razodeto. Ko je to razodeto, je to veličastno in nekaj odnaša te stvari iz vas, ko vstopite tja notri. Vi postanete zagrinjalo. To enostavno ne bo delovalo. In imitiranje pomeni smrt.

54 Mojzesovo zagrinjalo, on je bil ljudem živa Beseda. In danes, ljudje ki so prekrti z zagrinjalom, so ista stvar. Oni so napisana pisma, brana od vseh ljudi. Niso nova pisma, ampak pisma, ki so bila napisana, postanejo razodeta. To so tisti, ki verjamejo v Besedo in v obljubo za ta dan, ko Bog izliva Svojega Duha na vsako telo in to so napisana pisma. In ko oseba to poskuša telesno imitirati, se to obrne proti njej. Vaše življenje kaže, kaj ste.

55 Nekoč je bil nek fant, ki je padel v neke težave. Bil je dober fant, vendar je prišel na sodišče. In sodnik je dejal: »Jaz ugotavljam, da si kriv. Moram te kaznovati z zaporom.«

In on je dejal: »Želim sam prevzeti svoj primer.« Dejal je: »Želim se sklicevati na svoj lastni dosje.«

On je odvrnil: »Tebi ni potreben dosje. Tvoj dosje je, kar te obsoja.«

In tako je to tudi danes. Razlog, zakaj cerkev ni napredna tako kot je treba, je zaradi njenega dosjeja, to je lažno. Moramo postati bolj posvečeni. Moramo verjeti vsako Božjo Besedo. Moramo iskati, dokler nam Beseda ne postane resnična. Vidite? Dosje je tisto, kar nam preprečuje, da bi vstopili.

56 Ampak takrat (da bi se izvlekel iz te zanke), na tem istem sodišču, fant ni imel denarja. On tega ni mogel plačati. Kazen je šla v tisoče dolarjev. Toda imel je velikega brata, ki je prišel in to izplačal.

Torej, tudi mi imamo velikega brata, Jezusa, Božjega Sina in On je prišel, da bi to izplačal za nas, če bomo le verjeli in bomo sposobni vstopiti izza zagrinjala skupaj z Njim. Tako kot je On naš Mojzes - Jezus je naš Mojzes današnjega dne. Izza Mojzesovega zagrinjala je bila živa Beseda za ljudi. Danes - zastrti Jezus je živa Beseda ljudem, ki... To je Jezus v Cerkvi, Sveti Duh, Božji Sin v ljudeh, ki odkriva Svojo obljubljeno Besedo za ta dan in jo dela točno takšno. Enako je sedaj!

In zapomnite si, Mojzes je to storil in to manifestiral, vendar ne za